

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1963 til 31. marts 1964.

(Foregående del af første behandling findes i tidenden sp. 1740).

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Poul Hansen): Selv om der var mere eller mindre kritik i de fleste af de ærede ordføreres omtale af finanslovsforslaget, vil jeg dog gerne takke for den saglige behandling, der af de fleste ordførere blev givet forslaget. Jeg kan på statsministerens vegne takke for tilslutningen fra den ærede socialdemokratiske og den ærede konservative ordfører til de tanker, statsministeren for en uges tid siden udkastede om en grundigere førstebehandling af finanslovsforslaget, tanker, som jeg er helt enig i, og som også efter min opfattelse fortjener nærmere overvejelse.

Endelig kan jeg takke de ærede ordførere for de fire partier, der indgik det økonomiske forlig i sommer, for deres direkte eller indirekte tilslutning til den finanspolitiske problemstilling, således som den fandt udtryk i min fremsættelse af finanslovsforslaget.

Det er derimod vanskeligt for mig at udtrykke større taknemlighed over for de ærede ordførere for socialistisk folkeparti og de uafhængige. Jeg finder ingen anledning til at gå dybere ind på de måder, hvorpå disse to ærede ordførere stillede problemerne op. De forekom mig at ligge så fjernt fra det, der er nogen realitet i at drøfte, at en nærmere debat herom er formålsløs. Men nogle enkelte bemærkninger til dem må jeg dog gøre.

Vi har jo efterhånden forstået, at socialistisk folkeparti mener, at Danmark kan undvære et militært forsvar. Men selv om det er tilfældet, må man betegne det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsens udtalelser om forsvarsudgifter som grove løjer og vild demagogi. Ikke mindst disse udtalelser viser, hvor påkrævet og velgørende det ville være, hvis der her ved finanslovsforslagets første behandling blev givet en saglig redegørelse for forsvaret. For end

ikke den ærede ordfører selv vil vel påstå, at hans udtalelser om forsvaret havde meget med saglighed at gøre.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen vildleder befolkningen, når han søger at give det udseende af, at det under nogen omstændigheder er muligt at spare alle bevillinger under forsvarsministeriet. En række af de opgaver, som løses såvel af civile institutioner under forsvarsministeriet som af de militære værn, måtte vi under alle omstændigheder løse. Og husker jeg ikke galt, har socialistisk folkeparti tidligere været af den opfattelse, at vi af hensyn til FN-opgaver skulle opretholde et vist militært beredskab; men det standpunkt har man åbenbart nu forladt.

Dernæst hævdede det ærede medlem, at vi på grund af militærudgifterne manglede hospitaler, boliger, skoler, plejehjem o. s. v. Det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at det her ikke er tilstrækkeligt at stille bevillinger til rådighed, det er også et spørgsmål om byggekapaцитet; og i forhold til den samlede byggevirksomhed er det kun en meget begrænset byggekapaцитet, forsvaret beslaglægger. Dette gælder også, selv om internationalt finansierede arbejder medregnes. Det er derfor den groveste vildledning at give det udseende af, at mangelen på boliger, hospitaler, skoler o. s. v. straks kunne afhjælpes, blot vi strøg de militære bevillinger. Det er lige så forkert at fremsille forsvarets valutaforbrug på en sådan måde, at hvis det ikke fandtes, var valuta-problemet løst. I øvrigt er det helt ubegribeligt, at et dansk parti tør tage det standpunkt, at vort land i den verden, vi lever i, skal gøre sig aldeles forsvarsløst. Man kan simpelt hen ikke have gennemtænkt konsekvenserne af en så ansvarsløs holdning.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen opridsede en slags program for genoprettelse af den økonomiske balance. Jeg skal ikke bestride, at der var fornuftige elementer deri, men det ærede medlem kan være forvissat om, at han ikke genopretter nogen balance, hvis han går uden om den problemstilling, som blev ridset op ved finanslovsforslagets fremsættelse og i den økonomiske oversigt.

Det ærede medlem spurgte mig, om staten